

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een verzoekschrift van 14 februari 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 januari 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van de eerste tussenkomende partij van 15 juli 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de derde, vierde en vijfde tussenkomende partijen een omgevingsvergunning verleend voor het aanleggen van infrastructuur/wegeniswerken bij het regionaal bedrijventerrein Siesegem (fase 1A) op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Siesegemlaan / Gentse steenweg, kadastraal gekend afdeling 2, sectie C, nummers 1338B, 1348B, 1346A, 1248C, 1312F, 1480, 1317E, 1307A, 1350E, 1351K, 1324V, 1352W, 0341E, 0338A, 1481A, 0341C, 1319, 1332, (...) en afdeling 13, sectie A, nummers 0340, 0344.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij vraagt, door neerlegging ter griffie van een verzoekschrift op 21 februari 2020, in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en vernietiging tussen te komen.

De tweede tussenkomende partij vraagt, door neerlegging ter griffie van een verzoekschrift op 21 februari 2020, in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en vernietiging tussen te komen.

De derde tussenkomende partij vraagt, door neerlegging ter griffie van een verzoekschrift op 21 februari 2020, in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en vernietiging tussen te komen.

De vierde tussenkomende partij vraagt, door neerlegging van een verzoekschrift ter griffie op 21 februari 2020 in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en vernietiging tussen te komen.

De vijfde tussenkomende partij vraagt, door neerlegging van een verzoekschrift ter griffie op 21 februari 2020, in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en vernietiging tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota in met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en bezorgt het administratief dossier. Elke tussenkomende partij dient een nota in met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 21 februari 2020.

Advocaat Jürgen DE STAERCKE voert het woord voor de verzoekende partij.

Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Roel MEEUS voert het woord voor de eerste en tweede tussenkomende partij.

Advocaat Laura VANDERVOORT *loco* advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de derde tussenkomende partij.

Advocaten Kristof HECTORS en Céline BIMBENET voeren het woord voor de vierde tussenkomende partij.

Advocaten Wouter RUBENS en Tom VANDERRYDT voeren het woord voor de vijfde tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De derde, de vierde en de vijfde tussenkomende partij dienen op 20 december 2018 bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het aanleggen van infrastructuur/wegeniswerken bij het regionaal bedrijventerrein Siesegem (fase 1A) op de percelen gelegen te 9300 Aalst, Siesegemlaan / Gentse steenweg.

De percelen zijn gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan '*Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst*', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2003 (hierna: GRUP '*Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003*'), zoals gewijzigd met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan '*Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst – deelplan 4 – Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siesegemkouter (wijziging)*' van 3 mei 2013 (hierna: GRUP '*Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siesegemkouter - 2013*').

De percelen situeren zich in de zones, die aangeduid zijn als artikel 1 '*projectgebied Siesegemkouter*', artikel 2 '*gebied voor verkeers- en vervoersinfrastructuur*', artikel 4 '*bouwvrije strook langs Siesegemlaan*', artikel 5 '*structurerend groenelement*' en artikel 7 '*bufferzone langs stedelijk woongebied N9 en ter hoogte van de Zeeldraaierstraat*'.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 februari tot en met 6 maart 2019, dient de verzoekende partij één van de 22 bezwaarschriften in. Op 13 maart 2019 wordt een wijzigingsverzoek ingediend en aanvaard, waarna een tweede openbaar onderzoek wordt georganiseerd van 26 maart tot en met 24 april 2019. Tijdens dit tweede openbaar onderzoek worden drie bezwaarschriften ingediend.

De Gecoro adviseert, onder voorwaarden, gunstig, net zoals de dienst Integraal Waterbeleid provincie Oost-Vlaanderen, de brandweer hulpverleningszone Zuid-oost, het Agentschap Wegen en Verkeer, het Departement Mobiliteit en Openbare Werken en de stedelijke diensten.

De gemeenteraad van de tweede tussenkomende partij neemt op 25 juni 2019, onder voorwaarden en lasten, een gunstige beslissing over de zaak der wegen.

De gemeentelijke omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 juli 2019 onder voorwaarden een omgevingsvergunning te verlenen.

De eerste tussenkomende partij sluit zich aan bij het gelijkkluidend advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar en verleent op 15 juli 2019 onder voorwaarden een omgevingsvergunning aan de derde, vierde en vijfde tussenkomende partij. .

Tegen die beslissing tekent onder meer de verzoekende partij op 27 augustus 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De eerste tussenkomende partij adviseert gunstig op 24 september 2019.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 december 2019 de administratieve beroepen niet in te willigen en onder voorwaarden een omgevingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 17 december 2019 sluit de verwerende partij zich op 9 januari 2020 aan bij het advies van de provinciale omgevingsambtenaar door de administratieve beroepen ongegrond te verklaren en onder voorwaarden een omgevingsvergunning te verlenen.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMSTEN

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De vierde tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad oordeelt dat de exceptie van de vierde tussenkomende partij alleen onderzocht en beoordeeld moet worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Krachtens artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

1.1.

De verzoekende partij voert aan dat er uiterst dringende noodzakelijkheid is omdat door de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde infrastructuurwerken ter "*ontwikkeling van de eerste fase van de Siesegemkouter als bedrijventerrein*", deze kouter "*op onherroepelijke wijze verloren gaat als open ruimte en landschappelijk waardevol agrarisch gebied*".

De verzoekende partij baseert haar vordering vooral op de met de hiernavolgende argumenten ondersteunde stelling dat de met de bestreden beslissing vergunde infrastructuurwerken exclusief worden aangelegd ten dienste van het in het zuidoostelijk deel van het (deel van het) bedrijventerrein (waarin de infrastructuurwerken uitgevoerd worden) gelegen 'bedrijf Schelfhout', dat, volgens haar, geen geldige milieuv vergunning noch stedenbouwkundige vergunning heeft:

(1) een citaat uit het arrest van de Raad van 16 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0455 dat een stedenbouwkundige vergunning voor de herlocalisatie van het 'bedrijf Schelfhout' binnen het bedrijventerrein, evenals de ontsluiting van het bedrijf via de crematorium-site, strijdig verklaart met de bestemmingsvoorschriften van het GRUP 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003' en het GRUP 'Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013'.

(2) de door de verzoekende partij uit documenten met betrekking tot de lopende (en betwiste) onteigeningsprocedure afgeleide intentie van het 'bedrijf Schelfhout' om nog verder uit te breiden, terwijl de huidige site, volgens de verzoekende partij, nog niet volledig operationeel is.

Uit de eigenaarstabel (bij het onteigeningsplan van 5 januari 2018) blijkt, volgens de verzoekende partij, dat een aantal percelen, die palen aan de met de bestreden beslissing vergunde wegenis, ook eigendom zijn van "de consoorten Schelfhout", waaruit de verzoekende partij besluit dat de met de bestreden beslissing vergunde wegenis alleen gericht is op het bevoordelen van het 'bedrijf Schelfhout'.

Hetzelfde geldt, volgens de verzoekende partij, ook voor de tijdelijke parking, die, volgens haar, ook aangelegd wordt op percelen van "de consoorten Schelfhout" en, volgens haar, dus vermoedelijk alleen ten dienste staat van het 'bedrijf Schelfhout'.

Zowel het voornemen tot uitbreiding als het gegeven dat de met de bestreden beslissing vergunde wegenis voorzien is ten voordele van het 'bedrijf Schelfhout' blijkt, volgens de verzoekende partij, ook uit de project-MER, opgemaakt bij het globaal inrichtingsplan 2016 (in uitvoering van het GRUP), waaruit, volgens haar, de negatieve effecten van de inrichting van de site als bedrijventerrein, zelfs met milderende maatregelen, duidelijk blijken.

(3) volgens de verzoekende partij heeft de met de bestreden beslissing vergunde wegenis geen ontsluitingen naar andere toekomstige bedrijfskavels, maar alleen naar het, volgens haar illegaal, 'bedrijf Schelfhout', hetgeen haar stelling moet onderbouwen.

Volgens de verzoekende partij worden in de aanvraag als het ware "pro forma" twee bedrijfsterreinen (een site ten noorden en een site ten zuiden van de met de bestreden beslissing vergunde wegenis) vermeld en bovendien stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing, volgens haar, ten onrechte (minstens als "drogrede") dat nieuwe ontsluitingen naar de hoofdwegenis pas in een latere fase beoordeeld zullen worden, namelijk wanneer de kavelindeling gekend is.

1.2.

De realisatie van de met de bestreden beslissing vergunde infrastructuurwerken heeft, volgens de verzoekende partij, nadelige gevolgen voor het doel dat zij nastreeft, en dat onder meer gericht is op "het vrijwaren en in stand houden en het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu en van de landbouw in en in de nabijheid van de Siezegemkouter".

De verzoekende partij benadrukt dat de gevreesde hinder en nadelen niet voortvloeien uit de ordening van het gebied met het GRUP 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003' en het GRUP 'Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013' en de bestemming daarin als bedrijventerrein.

Volgens de verzoekende partij is de aantasting van de Siesegemkouter alleen het gevolg van het *de facto* volledig ten dienste staan van de met de bestreden beslissing vergunde infrastructuurwerken van het 'bedrijf Schelfhout'.

Omdat dat bedrijf in strijd met de bepalingen van voormelde bestemmingsplannen opgericht is, zijn de met de bestreden beslissing vergunde infrastructuurwerken daar ook strijdig mee.

1.3.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat zij zelf diligent heeft gehandeld, nu de bestreden beslissing dateert van 9 januari 2020 en bij brief van 20 januari 2020 betekend is aan (sommige) procespartijen, en de (voorbereidende) werken vervolgens al op 6 februari 2020 gestart zijn, terwijl zij haar beroep bij de Raad op 14 februari 2020 ingediend heeft. De verzoekende partij bezorgt documenten met betrekking tot dat tijdsverloop en ter illustratie van de start van de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken.

Volgens de verzoekende partij kan er, omwille van de gemiddelde duur (zes maanden) en de start van de met de bestreden beslissing vergunde werken, die een onmiddellijke impact hebben op de bodem en het ecotoopverlies, niet gewacht worden op het resultaat een gewone schorsingsprocedure.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de bestreden beslissing een uitvoering is van het GRUP '*Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siesegemkouter - 2013*' en dat het door de verzoekende partij aangevoerd nadeel dus niet volgt uit de bestreden beslissing, maar uit de eerdere bestemmingswijzing van de Siesegemkouter tot bedrijventerrein.

De verwerende partij verwijst ook naar het arrest van de Raad van 9 september 2015 met nummer RvVb/UDN/1516/0009 waarbij de Raad een door de verzoekende partij, om dezelfde reden ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verwerpt en ze besluit dat er nu evenmin enige uiterst dringende noodzakelijkheid is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zodat zij vraagt de vordering te verwerpen.

Tot slot merkt de verwerende partij op dat de bestreden beslissing op 22 januari 2020 betekend is aan de verzoekende partij zelf.

3.

De eerste en de tweede tussenkomende partij werpen op dat de verzoekende partij er niet in slaagt de uiterst dringende noodzakelijkheid van de gevraagde schorsing te verhelderen, integendeel is de omvang van het verzoekschrift zelfs strijdig met de "natuur" van deze uitzonderingsprocedure.

Verder stellen de eerste en tweede tussenkomende partij dat over de Siesegemkouter, en het verlies aan open ruimte, reeds eerder definitief en onherroepelijk beslist is door de vaststelling van het GRUP '*Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003*' en het GRUP '*Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siesegemkouter - 2013*': zij verwijzen ook naar een arrest van 30 augustus 2015 met nummer RvVb/S/1516/1496 waarbij de Raad een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging om dezelfde reden verwerpt.

De eerste en tweede tussenkomende partij stellen dat de verzoekende partij niet diligent heeft gehandeld, nu er acht dagen zijn verlopen tussen de dag van de vaststelling van de start van de met de bestreden beslissing vergunde werken (6 februari 2020) en de dag van de indiening van het verzoekschrift (14 februari 2020).

Bovendien kan de doorlooptijd van een gewone schorsingsprocedure, volgens de eerste en tweede tussenkommende partij, als zelfstandig gegeven geen uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoorden en evenmin kan daarvoor, volgens hen, een eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing ingeroepen worden, zodat zij vragen de vordering te verwerpen.

4.

De derde tussenkommende partij betwist de vordering omdat er, volgens haar, ook geen uiterst dringende noodzakelijkheid is.

De derde tussenkommende partij stelt dat noch de voorgeschiedenis, noch de vergunningstoestand van het (op de percelen waarvan zij als patrimoniumvennootschap eigenaar is?) 'bedrijf Schelfhout' in deze procedure met succes ingeroepen kunnen worden en betwist ook dat de met de bestreden beslissing vergunde wegeniswerken volledig ten dienste staan van dit bedrijf.

Evenmin kan de verzoekende partij, volgens de derde tussenkommende partij, enige argumentatie putten uit het gegeven dat er in het plangebied nog een aantal percelen eigendom zijn van natuurlijke personen met de naam Monique of Martine Schelfhout, die zelfs niet betrokken zijn in dat 'bedrijf Schelfhout'.

De derde tussenkommende partij stelt dat ze, samen met de vierde en vijfde tussenkommende partij, aanvrager is van de met de bestreden beslissing verleende vergunning voor aanleg van infrastructuur tot inrichting van (een deel van) het noordelijk deel van het nieuw bedrijventerrein en dat deze globale ontwikkeling los staat van de eigendomsstructuren per perceel.

Op het bij de aanvraag gevoegd inrichtingsplan is, volgens de derde tussenkommende partij, alleen de beschikbare ruimte ten noorden en ten zuiden (elk ca. 20.000 m²) van de met de bestreden beslissing vergunde nieuwe wegenis weergegeven: een verdere verdeling in kavels zal pas later gebeuren en dan pas zullen ook de exacte aansluitingen op de met de bestreden beslissing vergunde nieuwe weg worden vastgelegd.

5.

De vierde tussenkommende partij stelt eveneens dat de situatie van het 'bedrijf Schelhout' niet in de procedure kan betrokken worden en dat dit bovendien een bestaande toestand is die niet wordt gewijzigd door de bestreden beslissing zodat ook hieruit geen hinder of nadeel kan afgeleid worden.

Ze verduidelijkt ook dat het volledige bedrijventerrein ca. 52 ha beslaat en dat in de fase 1A maar een deeltje ervan verder wordt ingericht. In het project-MER van 2016 is, volgens de vierde tussenkommende partij, het masterplan opgenomen met een indicatieve indeling van het gebied, zonder dat hieruit afgeleid kan worden dat het 'bedrijf Schelfhout' een volledige zone zal innemen.

Met betrekking tot het door de verzoekende partij beweerd verlies van het ongeschonden karakter van de Siesegemkouter merkt de vierde tussenkommende partij op dat de verzoekende partij dit nadeel, en de er bijhorende argumentatie, al in eerdere schorsingsprocedures (bij uiterst dringende noodzakelijkheid) aangevoerd heeft en dat de Raad dit (onder andere) bij arrest van 9 september 2015 afgewezen heeft omdat die aantasting van het landschap louter en alleen het gevolg is van voormelde uitvoeringsplannen.

Hetzelfde geldt, volgens de vierde tussenkommende partij in deze procedure.

De vierde tussenkommende partij stelt verder dat de verzoekende partij niet diligent gehandeld heeft.

Er is, volgens de vierde tussenkomenende partij, een tijdsspanne van 25 dagen tussen de publicatie van de bestreden beslissing in het digitaal loket op 21 januari 2020 (de aanplakking ter plaatse gebeurde op 23 januari 2020) en de indiening van het verzoekschrift op 14 februari 2020, én er is een periode van 14 dagen verlopen tussen de datum van de (beweerde) start van de met de bestreden beslissing vergunde werken op 31 januari 2020 en de indiening van het verzoekschrift.

Tot slot stelt de vierde tussenkomenende partij dat de voorbereidende reliëfwijzigingen (uitgraven wegkoffer), als onderdeel van de met de bestreden beslissing vergunde werken, afgerond zijn op 10 februari 2020, maar ook dat men het voornemen heeft een volgende uitvoeringsfase in de nabije toekomst, op een nog niet nader bepaald tijdstip, aan te vatten en dus de met de bestreden beslissing vergunde werken verder uit te voeren.

6.

De vijfde tussenkomenende partij voert aan dat de verzoekende partij de vermeende hoogdringendheid ten onrechte steunt op nadelen die niet voortvloeien uit de bestreden beslissing, maar wel uit het GRUP 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003', zoals hernomen in 2013, en stelt, eveneens met verwijzing naar de eerdere rechtspraak van de Raad, dat de vordering wegens het ontbreken van bewezen hoogdringendheid moet verworpen worden.

De vijfde tussenkomenende partij werpt ook nog op dat de verzoekende partij niet diligent heeft gehandeld, omdat ze pas op 14 februari 2020 een zeer lijvig verzoekschrift (met 73 pagina's) heeft ingediend, terwijl ze, naar eigen zeggen, al op 6 februari 2020 wist dat de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken gestart was, zodat de vordering ook daarom moet afgewezen worden.

Tot slot stelt de vijfde tussenkomenende partij nog dat de effectieve start van de met de bestreden beslissing vergunde werken, of het bestaan van het voornemen daartoe, op zichzelf geen schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt. De verzoekende partij moet, om een uiterst dringende schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen, immers concreet aantonen welke nadelige persoonlijke gevolgen voortvloeien uit de uitvoering van de bestreden beslissing, en dat doet ze niet.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, krachtens artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, eventueel ondersteund met de nodige documenten, de redenen vermelden die aantonen dat de schorsing, omwille van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, uiterst dringend noodzakelijk is.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet betekent de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid onder meer dat de verzoekende partij aantoont dat de behandeling van het dossier zo uiterst dringend noodzakelijk is dat de duur van de behandeling ervan onvereenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing, zoals bedoeld in artikel 40, §1 DBRC-decreet.

Meer in het bijzonder moet de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens bewijzen dat het resultaat van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de realisatie van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat die nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed heeft.

2.

De Raad oordeelt vooreerst dat er aan de verzoekende partij niet kan verweten worden niet diligent gehandeld te hebben.

Uit de door verwerende partij bezorgde documenten blijkt dat de bestreden vergunning aan de verzoekende partij betekend is op 22 januari 2020.

Voor het overige zijn alle procespartijen, met uitzondering van de vierde tussenkomende partij, het er over eens dat de met de bestreden beslissing vergunde werken (uiterlijk) op 6 februari 2020 gestart zijn. De vierde tussenkomende partij bewijst haar bewering niet dat dit al op 31 januari 2020 gebeurde: het door haar daarover bezorgd document vermeldt alleen dat de werken, volgens de mededeling van de aannemer, beëindigd zijn op 10 februari 2020.

Het diligent optreden van de verzoekende partij kan niet louter worden afgemeten aan het tijdsverloop tussen de kennisname van de bestreden beslissing en het instellen van de vordering.

Het DBRC-decreet laat precies toe om op ieder ogenblik de schorsing, of de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te vorderen, zodat er situaties mogelijk zijn dat een dossier, omwille van bepaalde (eventueel gewijzigde) omstandigheden, pas na verloop van tijd dringend, of zelfs uiterst dringend, wordt.

Bovendien is de verzoekende partij overeenkomstig het DBRC-decreet niet verplicht voorafgaandelijk aan (of gelijktijdig met) een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid een gewone vordering tot schorsing in te dienen. Wel moet ze, omwille van het uitzonderlijk karakter van de procedure, aantonen dat ze diligent heeft gehandeld en dat het resultaat van een gewone schorsingsvordering te laat zal komen.

Het is met andere woorden vanaf het ogenblik waarop de uiterst dringende noodzakelijkheid ontstaat dat van een verzoekende partij wordt verwacht met gepaste diligentie en alert op te treden.

De verzoekende partij heeft acht dagen na kennisname van de start van de met de bestreden beslissing vergunde werken een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging (en tot vernietiging) van de bestreden beslissing ingesteld en dat is tijdig in dit dossier.

Dat de voorbereidende fase van de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken al op 10 februari 2020 afgerond is, en de verdere uitvoering op elk openblik kan worden hernomen, zoals de vergunninghouders ook ter zitting verklaard hebben, onderbouwt mee de stelling van de verzoekende partij dat de met de bestreden beslissing vergunde werken al na enkele maanden volledig uitgevoerd kunnen zijn.

Het louter diligent handelen van de verzoekende partij volstaat echter niet om te besluiten dat er uiterst dringende noodzakelijkheid is om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen.

3.

3.1.

De verzoekende partij voert aan dat “de (Siesegem)kouter op onherroepelijke wijze verloren gaat als open ruimte en landschappelijk waardevol agrarisch gebied” door de uitvoering van de bestreden beslissing, die “de ontwikkeling van de eerste fase van de Siesegemkouter als bedrijventerrein” toelaat.

De realisatie van het project heeft volgens de verzoekende partij nadelige gevolgen voor het doel dat zij nastreeft en dat onder meer gericht is op “het vrijwaren en in stand houden en het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu en van de landbouw in en in de nabijheid van de Siesegemkouter”.

De Raad oordeelt dat de nadelige gevolgen, die de verzoekende partij vreest te zullen ondergaan, niet veroorzaakt worden door de bestreden beslissing.

3.2.

De percelen, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, zijn gelegen binnen de contouren van het GRUP ‘Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003’, meer bepaald in de zone 4 “Gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter”. De projectzone is nader geordend door het GRUP ‘Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013’.

Meer in het bijzonder zijn de percelen, waarop de met de bestreden beslissing vergunde infrastructuur- en wegeniswerken uitgevoerd worden, gelegen in:

- zone artikel 4 “Gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter” van het GRUP ‘Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003’ (ongewijzigd gebleven na herziening van het GRUP ‘Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013’, dat bepaalt:

“...

Artikel 4.1 Gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter

Artikel 4.1.1.

Het gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter is bestemd voor bedrijven van regionaal belang met volgende hoofdactiviteiten:

(...)

Artikel 4.1.2. Ontsluiting en interne wegenis

§1. De hoofdontsluiting voor auto- en vrachtwagenverkeer van het bedrijventerrein gebeurt via de Siesegemlaan. Rechtstreekse ontsluiting van individuele bedrijven op de Siesegemlaan (R41) of op de Gentsesteenweg (N9) is verboden.

(...)

§4. Interne wegenis voor gemotoriseerd verkeer die het structurerend groenelement Siezegembeekvallei kruist, moet dit zo mogelijk op loodrechte wijze doen.

...”

- zones 2, 4, 5 en 7, waarin de aanleg van infrastructuur/wegenis principieel als volgt toegelaten is:

“...

Artikel 2. Gebied voor verkeers- en vervoersinfrastructuur

§1. *Dit gebied is bestemd voor verkeers- en vervoersinfrastructuur en aanhorigheden nodig voor ontsluiting van Siezegemkouter en de aansluiting op de Siesegemlaan.*

(...)

“Artikel 4. Bouwvrije strook langs Siesegemlaan (R41)

In het gebied aangeduid met deze overdruk geldt een verbod om constructies op te richten of stedenbouwkundige handelingen te verrichten.

Het verbod om constructies op te richten is niet van toepassing voor:

- het functioneren van de R41 als primaire weg II;

(...)

- de aanleg van ventwegen ter ontsluiting van het bedrijventerrein;

- werken en handelingen bestemd voor de inrichting als bedrijventerrein (de hoofdontsluiting van het bedrijventerrein, parkeerplaatsen, groenaanplantingen, bufferbekkens, enz.).

(...)

“Artikel 5. Structurend groenelement

§1. *(...) In het gebied geldt een verbod om constructies op te richten of stedenbouwkundige handelingen te verrichten met uitzondering van:*

(...)

- de aanleg, het inrichten of uitrusten van wegen in waterdoorlatende verharding voor fietsen of wandelen;

- de aanleg, het inrichten of uitrusten van wegen voor gemotoriseerd verkeer in functie van de interne ontsluiting van het bedrijventerrein;

(...).

“Artikel 7. Bufferzone langs stedelijk woongebied N9 en ter hoogte van de Zeeldraaierstraat

Deze overdruk heeft geen eigen bestemmingscategorie maar volgt de bestemmingscategorie van de grondkleur.

...

De Raad oordeelt dat de bestreden beslissing, op het eerste gezicht, conform is met de bepalingen van het GRUP ‘Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003’ en het GRUP ‘Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013’.

Het betrokken onderdeel van het GRUP ‘Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003’ is intussen definitief. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft de eerder door de verzoekende partij tegen dit GRUP ingestelde vernietigingsberoepen verworpen met arresten van 9 april 2004 met nummer 130.211 en 12 februari 2009 met nummer 190.362, zodat de in het verleden ondernomen pogingen om de “open ruimte en het landschappelijk waardevol gebied” van deze Siezegemkouter te vrijwaren niet succesvol gebleken zijn.

Ook het GRUP ‘Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013’ is definitief. De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft het door de verzoekende partij tegen dit GRUP ingesteld vernietigingsberoep verworpen met een arrest van 21 september 2015 met nummer 232.254.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft met een arrest van 21 september 2015 met nummer 232.256, op verzoek van derden, alleen artikel 1,§3 van de stedenbouwkundige voorschriften, dat in dit dossier echter geen impact heeft, vernietigd.

De Raad oordeelt dat niet de bestreden beslissing, maar wel het definitief geworden GRUP 'Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst - 2003' en het GRUP 'Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter - 2013' de oorzaak zijn van het definitief verloren gaan van de Siezegemkouter als "open ruimte en landschappelijk waardevol agrarisch gebied".

3.3.

De verzoekende partij stelt verder dat:

- het 'bedrijf Schelfhout' (als gevolg van 'vernietigingen') geen geldige stedenbouwkundige vergunning of milieuvergunning heeft en een niet-toegelaten ontsluiting via het crematorium gebruikt;
- uit de eigenaarstabel bij het onteigeningsplan van 5 januari 2018 blijkt dat een aantal percelen, die langs de met de bestreden beslissing vergunde nieuwe wegenis en de tijdelijke parking gelegen zijn, eigendom zijn van natuurlijke personen met de familienaam "Schelfhout";
- in de project-MER bij het globaal inrichtingsplan de aanwezigheid van het 'bedrijf Schelfhout' in het plangebied vermeld wordt;
- de met de bestreden beslissing vergunde nieuwe wegenis alleen een ontsluiting beoogt voor het 'bedrijf Schelfhout' en er geen ontsluiting voor andere bedrijfskavels aangeduid is;

en leidt daaruit ten onrechte af dat de met de bestreden beslissing vergunde aanleg van infrastructuur alleen gericht is op het faciliteren van het illegaal gevestigd 'bedrijf Schelfhout', dat activiteiten ontplooit, en zo de oorzaak is van het door haar aangevoerd nadeel.

De verzoekende partij grijpt echter ten onrechte de (vergunnings)historiek, en het al dan niet legaal karakter van het 'bedrijf Schelfhout' in het ruimere plangebied, aan om haar verzet tegen de bestreden beslissing te onderbouwen.

Evenzeer leidt ze ten onrechte zomaar uit de eigendomsstructuur van de percelen af dat dit betekent dat ook deze percelen zullen ingenomen worden door het 'bedrijf Schelfhout' en er geen ruimte blijft voor andere bedrijven.

De Raad kan geen rekening houden met loutere veronderstellingen en gissingen, en evenmin met het (on)vergund karakter van een bedrijf in de omgeving dat niet betrokken is bij de bestreden beslissing, zelfs niet impliciet.

Integendeel herhaalt de verwerende partij in de bestreden beslissing zelfs meermaals uitdrukkelijk dat dat bedrijf niet het voorwerp is van de bestreden beslissing en dat de met de bestreden beslissing vergunde wegenis evenmin op dat bedrijf gericht is.

Met betrekking tot de (afwezigheid van) ontsluitingsmogelijkheden voor toekomstige bedrijfskavels oordeelt de Raad tenslotte dat deze kritiek al eerder, in het kader van het administratief beroep, geformuleerd, en beantwoord, is, zoals ook blijkt uit de bestreden beslissing, waarin de verwerende partij stelt dat de exacte toekomstige invulling van de bedrijfskavels nog niet gekend is en dat de aansluitingen geval per geval zullen bekeken worden.

In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij dan ook: “*de aansluitingen van de toekomstige bedrijven op de wegenis dienen mee opgenomen in elke aanvraag tot omgevingsvergunning van de desbetreffende bedrijven. Deze dienen zoveel als mogelijk gebundeld te worden en tevens moet er rekening worden gehouden met de bomenrijen langs de wegenis*”. Bovendien blijkt uit de bij de aanvraag gevoegde plannen niet dat er een ontsluiting voor het ‘bedrijf Schelfhout’ voorzien is, zodat de kritiek van de verzoekende partij op de bestreden beslissing daarover dan ook onjuist is.

De Raad kan bij de beoordeling van de uiterst dringende noodzakelijkheid geen rekening houden met loutere veronderstellingen, die niet gestaafd worden, maar, integendeel, louter en alleen gebaseerd op een eigen redenering van de verzoekende partij, die niet blijkt uit het dossier.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoot, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro per tussenkomende partij, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 28 februari 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Eddy STORMS